

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818201569
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8818201569.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobkyne: L. L. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, XXX XX F. M. A., zastúpenej: JUDr. Ing. Adrián Cupák, advokátom, Dr. Goldbergera 249/01, 089 01 Svidník, proti žalovanému: F., zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kerecman, spoločnosť s ručením obmedzeným, Rázusova 1, 040 01 Košice, IČO: 36 588 725, o obnovu konania vo veci vedenej na Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3C/136/2010, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C/21/2018-66 zo dňa 13.novembra 2018 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Priznáva žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobkyňi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu o obnove konania vo veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp. zn. 3C/136/2010 zamietol. Zaviazal žalobkyňu nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 100%.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v pôvodnom konaní išlo o spotrebiteľskú vec a táto skutočnosť bola známa už z uznesení Krajského súdu v Prešove vydaných pod sp. zn. 20Co/179/2013 a 20Co/184/2013. Odvolací súd dospel k názoru, že pokiaľ voči spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci boli použité nekalé zmluvné podmienky, predstavuje to dôvod osobitného zreteľa, pre ktoré je dôvodné žalobcovi napr. trovy konania, nepriznať. Aj z uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou 4C/16/2013-93 na str. 2 ods. 2 je uvedené, že ide o spotrebiteľskú vec a samotná žalobkyňa na toto upozornila v podaní zo dňa 09.11.2018. Po podaní žaloby o obnovu konania, žalobkyňa súdu doručila ďalšie dôvody pre obnovu konania v štádiu, keď sa prejednávalo odvolanie žalobkyne v konaní pred Krajským súdom Prešov pod sp.zn. 5Co 13/2015, pritom odvolací súd považoval toto podanie za nový návrh na obnovu konania. Súd prvej inštancie konal o tomto novom návrhu a dospel k záveru, že žalobkyňa už nemôže rozširovať dôvody obnovy konania, po uplynutí lehoty subjektívnej a objektívnej. Dôvody totiž možno rozšíriť len v lehote, ktorá plynie na podanie žaloby na obnovu konania podľa § 408 CSP. Vychádzajúc z uvedeného bolo preukázané, že žalobkyňi uplynuli lehoty na podanie predmetnej žaloby a to tak trojmesačná subjektívna ako aj trojročná objektívna lehota. Preto neboli splnené podmienky v ust. § 403 a 404 CSP. Preto bolo dôvodné návrh na obnovu konania zamietnuť. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 162 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Zdôraznila, že

išlo o vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, ako dodávateľom a spotrebiteľom. Súd prvej inštancie v pôvodnom konaní vôbec neuplatnil právnu úpravu zameranú na ochranu spotrebiteľa a tým nerešpektoval platný právny poriadok. Súd v pôvodnom konaní neposudzoval, či spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ako napr. zmluvnú pokutu, odobratie vodomeru, úrok z omeškania vo výške 0,04% z dlžnej sumy za každý deň z omeškania, prerušenie dodávky vody na ktoromkoľvek odbernom mieste kupujúceho s tým, že náklady spojené s prerušením a obnovením pripojenia budú vyúčtované na ťarchu kupujúceho. Nové skutočnosti sa javia také, že môžu pre účastníka privodiť priaznivejšie rozhodnutie (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo/57/2009). Z vyjadrenia Združenie na ochranu spotrebiteľa, vyplýva, že o dôvodoch obnovy konania sa dozvedela, keď navštívila Združenie na ochranu práv občana spotrebiteľa. Z tohto jednoznačne vyplýva, že o uvedených skutočnostiach sa dozvedela na základe tohto potvrdenia a nie je dôležité, či mohla vedieť o dôvodoch obnovy konania ale o tom, kedy sa skutočne o týchto dozvedela. Z podania, ktoré doplnila ako doplnenie odvolania v predošlej veci je zrejme, že ako dôvod obnovy konania bolo vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti SR. Toto vyjadrenie však neobsahovalo pokyn pre podanie návrhu na obnovu konania. O dôvodoch pre obnovu konania sa skutočne dozvedela až od Združenia na ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ išlo o trovy konania navrhla použiť ust. § 257 CSP.

4. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Tento poukázal na to, že tvrdenie žalobkyne o jej vedomosti o údajnej existencii nekalých zmluvných podmienok žalovaného sa mala dozvedieť z tvrdenia Združenia spotrebiteľov E. zo 17.04.2018, je nepravdivé a účelové. Už v pôvodnom konaní o obnovu konania bolo preukázané, že v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou vo veci samej sp.zn. 3C/136/2010 bolo výslovne uvedené, že ide o spotrebiteľskú vec. Žalobkyni musela byť táto skutočnosť zrejma už dňom právoplatného skončenia tohto konania, teda 5.júnom 2013. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/1326/2015, že navrhovateľka si bola vedomá toho, že ide o spotrebiteľskú vec. Tvrdenie si protirečí v samotnom základe, to znamená, že samotná žalobkyňa v doplnení odvolania z 20.02.2015, ktoré bolo vyhodnotené ako nový návrh na obnovu konania, priznala, že o tomto dôvode mala vedomosť 25.marcom 2014 na základe dopytu na Ministerstvo spravodlivosti SR. Pokiaľ žalobkyňa v tejto súvislosti namieťa, že z tohto vyjadrenia nevyplýva priamo usmernenie, že má podať návrh na obnovu konania, odhladiť od toho, že ide o účelové a nepravdivé tvrdenie, žalobkyňa sa obnovy konania domáhala už žalobou z 21.05.2014 teda mala zjavne vedomosť o inštitúte obnovy konania ešte pred vyjadrením ministerstva spravodlivosti. Potom je paradoxné jej tvrdenie, že nebola týmto vyjadrením Ministerstva spravodlivosti SR usmernená k takémuto postupu. Tiež treba súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie o tom, že nemožno po lehote na podanie návrhu na obnovu konania rozširovať dôvody. Preto ani ako nový dôkaz nemožno akceptovať potvrdenie S. spotrebiteľov E.. zo 17.04.2018, keďže tento dôkaz bol predložený až po uplynutí objektívnej trojročnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (právoplatne bolo konanie o nároku teraz žalovaného skončené 05.06.2013). Žalobkyňa sa musela dozvedieť o dôvode obnovy najneskôr 28.02.2014, preto je vecne správne pokiaľ žalobkyňa dôvod obnovy koncipovala podľa § 228 ods. 1 písm. a) OSP. Subjektívna lehota v prípadoch podľa § 397 písm. c) CSP začína plynúť okamihom zverejnenia rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v úradnom vestníku Európskej únie. Toto konštatoval Najvyšší súd SR v konaní sp.zn. 8Cdo/1326/2015 a tiež nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 345/2017. Všetky rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré poukázala žalobkyňa, boli pritom zverejnené v úradnom vestníku minimálne 5 rokom pred uplatnením tohto dôvodu obnovy žalobkyňou. Väčšinou týchto rozhodnutí Súdneho dvora EU sa už zaoberal Okresný súd vo Vranove nad Topľou, ako aj Krajský súd v Prešove v konaní o obnovu pôvodného konania sp.zn. 4C/58/2014, 5Co/13/2015. Podľa názoru žalovaného ide aj o res iudicatu. Žalobkyňa sa v súvislosti s dôvodmi žaloby na podanie obnovy konania obmedzila len na citovanie vybratých pasáží rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Žiadnym spôsobom však nepreukázala, že pôvodný rozsudok bol vydaný v rozpore s týmito rozhodnutiami. Pokiaľ išlo o trovy konania nesúhlasí s tým, aby bolo už použité ust. § 257 CSP, ide totiž o výnimočný inštitút. Žalobkyňa sa podanou žalobou o obnovu konania v tej istej veci a de facto aj z tých istých dôvodov opakovane domáhala toho istého posúdenia ako v pôvodnom konaní 4C/58/2014. Žaloba bola zamietnutá v podstate z tých istých dôvodov, ako v tomto konaní a žalobkyni muselo byť zrejme, že nebude úspešná. Preto žalovaný navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie a priznať mu nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyni v rozsahu 100%.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd podľa ust. § 34 CSP prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 387, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre zmenu alebo zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Tento dôsledne

zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že pod sp.zn. 3C/136/2010 sa viedlo konanie o zaplatenie 718,18 €, kde terajší žalovaný, ako žalobca, žaloval teraz žalobkyňu o zaplatenie sumy 718,18 €. Rozsudkom zo dňa 2.7.2012, č.k. 3C/136/2010-159, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.6.2013, bola teraz žalobkyňa zaviazaná zaplatiť teraz žalovanému sumu 718,18 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy od 1.3.2008 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Čo do zvyšku bola žaloba zamietnutá.

7. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že Občiansky zákonník / ďalej len OZ / od 31.12.2007 v ust. §52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v 8. časti tohto zákona a zmluvu podľa §55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. V zmysle citovaných ust. OZ, ako aj riadiac sa názorom krajského súdu, ktorý na daný právny vzťah uložil súdu aplikovať nielen zákon o verejných vodovodoch a kanalizáciách, ale aj ustanovenia OZ v prvej časti hlavy V. - Spotrebiteľské zmluvy. Súd 1. inštancie vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Po podaní odvolania žalovanou, teraz žalobkyňou, proti vyššie uvedenému rozsudku, Krajský súd v Prešove, / č.k. 17Co/148/2012-187 / zo dňa 4.4.2013, potvrdil rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby čo do zvyšku. V odôvodnení - str. 3, 2. ods., taktiež poukázal na to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá musí byť v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS.

8. Súdom I. inštancie bolo žalovanej, teraz žalobkyni dňa 29.5.2013 zaslané rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, po tom, čo jej bolo doručené aj rozhodnutie tunajšieho súdu, na jej e-mailovú adresu: a@b.c <mailto:a@b.c> na jej požiadanie s tým, že táto dňa 3.6.2013 požiadala o informáciu, kedy rozhodnutie vo veci nadobudlo právoplatnosť. Dňa 7.6.2013 jej na e-mailovú adresu bolo oznámené, že nadobudlo právoplatnosť dňa 5.6.2013 a vykonateľnosť dňa 21.6.2013.

9. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu, sp. zn. 4C/16/2013 vyplýva, že pod touto sp. zn. sa viedlo konanie, teraz žalovaného proti teraz žalobkyni, o zaplatenie sumy 54,78 €, kde tunajší súd rozsudkom zo dňa 11.6.2013, č. k. 4C/16/2013-69 zaviazal teraz žalobkyňu zaplatiť teraz žalovanému sumu 54,78 € s 9% ročným úrokom z omeškania od 10.11.2009 až do zaplatenia, ako aj uhradiť trovy konania. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.8.2013 v merite veci, mimo trov konania. Krajský súd pri rozhodovaní o trovách konania v uznesení zo dňa 30.9.2013, sp. zn. 20Co/179/2013, zrušil rozsudok výroku súdu o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení tohto svojho rozhodnutia - str. 3, 2. ods., uviedol, že tiež zastáva názor, že pokiaľ voči spotrebiteľovi boli použité nekalé zmluvné podmienky, predstavuje to dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý je dôvodné žalobcovi (teraz žalovanému) náhradu trov konania nepriznať.

10. Podľa § 397 CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

11. V ust. § 400 CSP sa uvádza, že žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

12. Z ust. § 403 ods. 1, 2 CSP vyplýva, že žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

13. V zmysle § 404 CSP, za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1, po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak

a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo

c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

14. V zmysle § 408 CSP, dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

15. Z ust. § 414 CSP vyplýva, že ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

Žaloba o obnove konania musí uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ktoré nemohla strana sporu použiť v pôvodnom konaní.

16. Možno súhlasiť so žalovaným, ktorý namietané všeobecné konštatovanie žalobkyne o nekalých obchodných podmienkach žalovaného použitých v pôvodnom konaní a následne len príkladom uvádzané neprijateľné podmienky vo vzťahu žalobkyňa - žalovaný nezaložili dôvodnosť podanej žaloby na obnovu konania.

17. Odvolací súd uzatvára, že v pôvodnom konaní súd prvej inštancie, ako aj konanie pred súdom druhej inštancie podrobili nárok žalovaného súdnej kontrole ex offo. Zamietli žalobu vo vzťahu k úroku z omeškania vo výške 0,04% denne. Žalovaný neuplatňoval žiadne iné nároky voči žalobkyne (napr. zmluvnú pokutu, poplatky za pripojenie a odpojenie vodovodnej prípojky). Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie k okolnostiam výmeny vodomera, odpočtu spotreby vody a zo zistených záverov uzavrel, že žalobkyňou tvrdené nezákonné postupy žalovanej preukázané neboli.

18. Preto sa odvolací súd stotožnil so záverom konajúceho súdu, že neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania. Nebola dodržaná 3 mesačná subjektívna ani 3 ročná objektívna lehota na podanie žaloby o obnove konania (pôvodné konanie bolo právoplatne skončené 05.06.2013).

19. Čo však v danej veci je potrebné zdôrazniť, nezistil žiadne nové skutočnosti resp. dôkazy, ktoré znamenali iné rozhodnutie v pôvodnom konaní, o ktorého obnovu žalobkyňa žiadala.

20. Keďže žalobkyňa podala odvolanie vo vzťahu k výroku o trovách konania, podrobil prieskumu tento výrok. Stotožnil sa s argumentmi žalovaného, že neexistujú okolnosti hodné osobitného zreteľa pre použitie ust. § 257 CSP.

21. Samostatná okolnosť, že žalobkyňa vystupuje v pozícii spotrebiteľky nepostačuje na automatický záver o splnení podmienok pre aplikáciu ust. § 257 CSP. Žalobkyňa opakovane podala žalobu na obnovu konania s tým, že dôvody na povolenie obnovy konania uvádzané v tomto konaní neboli zistené a žaloba bola zamietnutá. Konkrétne dôvody obnovy konania označené v podstate ani žalobkyňou označené neboli. Preto považoval za správne aj rozhodnutie súdu 1. inštancie vo výroku o trovách konania ako vecne správne.

22. Z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu 1.inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods.1,2, CSP.

23. Žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% vo vzťahu k žalobkyni v zmysle zásady úspechu podľa ust. § 396 ods.1 a 255 ods. 1 CSP.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).